

KM-3709

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: V/ 02800 - 0 / 2022		
Érkezett: 2022 DEC 13.		
Érkezés módja		
☐ POSTÁN	☒ @	☐ EGYÉB:
Példány: 3	Melléklet: 37	Kezelőiroda: Lu

Tisztelt Alkotmánybíróság!

(A első fokon eljáró Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság útján!)

Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság		5.
Polgári kezelőiroda		
Lajstromszám:.....	22060/2019	
Utóirat sorszáma:.....	22060/2019	
Érkezett: 2022 -12- 0 1		
Példányszám:		
Melléklet:		
Elektronikus úton érkezett		
Zárókérdés: Az irat elektronikus iratról készített másolat.		

Alkotmányjogi panasz
indítványa

Kuti Szilvia

teljesnek

képv.:

a Kúria, mint felülvizsgálat során eljáró bíróság által Pfv.II.21.218/2021/4/. számon meghozott, a Budapesti XX., XXI. és XXIII. kerületi Bíróság 4.P.XX.22.060/2019/33/I. sorszámu részítéletét helybenhagyó, a Fővárosi Törvényszék által 117.Pf.632.069/2021/7. sorszám alatt meghozott jogerős másodfokú részítéletet hatályában fenntartó döntésével és egyúttal az első és másodfokú döntésekkel szemben.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott **Kuti Szilvia** felperes a [REDACTED] alperes ellen többlethasználati díj iránt a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság előtt **411.P.XXI.21.218/2021.** számon indult perben 16/I. sorszám alatt meghozott elsőfokú ítélettel szemben alperes által előterjesztett fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság által **52.Pf.632.066/2022/10. számon meghozott ítélettel szemben** - kívül jegyzett és az **F/1.** szám alatt csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (Abtv) 27. § (1) bekezdésére hivatkozva az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

I. BEVEZETŐ RÉSZ:

I.a) Eljáró Bíróság (Elsőfokon): Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság

Eljáró Bíróság (Másodfokon): Fővárosi Törvényszék

Felülvizsgálati bíróság: Kúria

I.b) A perben érintett felek neve, székhelye, felek azonosító adatai

I.b/1) Kuti Szilvia [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] felperes.

I.b/2) [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] alperes.

I.c) Felperes jogi képviselője, elérhetőségei: Dr. Kalló Ügyvédi Iroda, [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] hivatalos iratok átvételére kijelölt jogi képviselő: dr. Kalló János Márk irodavezető ügyvéd).

II. ÉRDEMI RÉSZ

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 27. §-a¹ szerint állapítsa meg a Budapesti XX., XXI. és XXIII. kerületi Bíróság 4.P.XX.22.060/2019/33/I. sorszámú részítéletnek a tulajdonjog-megállapítására irányuló keresetemet elutasító döntésének, a Fővárosi Törvényszék 117.Pf.632.069/2021/7. sorszámú másodfokú részítéletének az elsőfokú bíróság részítéletét helybenhagyó döntésének, és a Kúria Pfv.II.21.218/2021/4. sorszámú döntésének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően az(oka)t semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A felperes, azaz jómagam, és alperes (a továbbiakban: a felek) 2005. október 14-én kötöttünk házasságot, amelyet a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 21.586/2018/15/II. számú, 2019. február 27-én jogerős ítéletével felbontott és megállapította, hogy a felek házasságkötést megelőző élettársi kapcsolatára tekintettel életközösségünk 2000 februártól 2018. március 1-ig tartott.

A felek utolsó közös lakása az ingatlan-nyilvántartás szerint egyenlő arányú közös tulajdonukban álló [REDACTED] ingatlan volt (a továbbiakban: az ingatlan).

Mivel az Ingatlan megszerzése kapcsán szerzési arányom jelentősen meghaladta az ingatlan-nyilvántartásban bejegyzett arányt, keresettel éltem a elsőfokú bíróságnál.

A keresetemben azt kértem, hogy a bíróság állapítsa meg: az ingatlan-nyilvántartási bejegyzéstől eltérően a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 4:37. § és 4:38. §-a alapján házastársi közös vagyon és különvagyon jogcímén az ingatlan 73/100 tulajdoni hányada áll a tulajdonomban. A szüleim által a vételár kifizetésére fordított 1.326.000 forint, a hitel 1999. augusztus és 2000. február 1. közötti 280.000 forint törlesztése és a 800.000 forint előtörlesztés kizárólag az én javamra szóló juttatásként a különvagyonom, közös vagyoneként az alperes által és szülőikkel együtt felvett kölcsön számolható el. A közös tulajdon megszüntetését az alperes 27/100 tulajdoni hányadának megváltására való feljogosításával kértem. Az alperes a tulajdonjog megállapítására irányuló kereset elutasítását kérte. A felperes által meghatározott tulajdoni hányadok helytelen feltételezésen alapulnak és számtani levezetése is téves.

Az elsőfokon eljáró Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 4.P.XX.22.060/2019/33/I. sorszámú részítéletével a tulajdonjog megállapítására irányuló kereseti kérelmet elutasította.

¹ Abtv. 27. § (1) Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

(2) Jogállásától függetlenül érintettnek minősül az a személy vagy szervezet,

a) aki (amely) a bíróság eljárásában fél volt,

b) akire (amelyre) a döntés rendelkezést tartalmaz, vagy

c) akinek (amelynek) jogára, kötelezettségére, magatartása jogszerűségére a bíróság döntése kiterjed.

Az elsőfokú bíróság részítéletével szemben fellebbezéssel éltem, amely fellebbezésemben foglaltakat (is) teljesen tévesen értelmezve a másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék 117.Pf.632.069/2021/7. sorszámú részítéletével az elsőfokú bíróság részítéletét helybenhagyta.

A jogerős másodfokú döntéssel szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtottam be, amely kapcsán azonban a Kúria a lentebb ismertetett okokból az alsóbb bíróságokkal egyezően alapjogi sérelmet megvalósító módon téves döntést hozott és a jogerős döntést Pfv.II.21.218/2021/4. sorszámú részítéletével hatályában fenntartotta.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A jelen alkotmányjogi panasszal támadott döntések kapcsán további jogorvoslati lehetőségem, ide értve a rendkívüli jogorvoslati lehetőségeket is, nincs, felülvizsgálati eljárás már lezárult, perújítást nem kezdeményeztem, és arra okot adó körülményről sincs tudomásom.

Tekintettel a felülvizsgálati eljárás érdemi határozattal történt lezárásra további rendkívüli jogorvoslatra nincs lehetőségem, azonban az alapjogi sérelmeket megvalósító döntésekkel szemben jelen alkotmányjogi panasz útján kívánok fellépni.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Kúria Pv.II.21.218/2021/4. sorszámú ítéletét a perben eljáró jogi képviselőm 2022. október 6. napján vette át, ahhoz képest az Abtv. szerinti 60 napos határidőn belül nyújtom be jelen alkotmányjogi panaszomat.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az Abtv. 27. § (2) bekezdése alapján, mivel a perben fél voltam, érintettségemet jogszabály állapítja meg!

A támadott ítéletekkel érintett per felperese voltam, a részítélettel elutasított tulajdonjogom, mint alapjogom kapcsán a bíróság jogszabályokat és a bíróságok számára irányadó előírásokat alapvetően tévesen alkalmazva, a pártatlan és részrehajlás nélküli bírósági eljáráshoz való jogomat megsértve, de részben eltérő okokra hivatkozással utasították el tulajdonjog megállapítási kérelmemet, amely elutasító döntésekkel szemben további rendes és rendkívüli jogorvoslati lehetőségem sem áll fenn.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Az Abtv. 29. §-a szerint hivatkozom arra, hogy a jelen alkotmányjogi panasszal támadott első-, másodfokú és a Kúria által hozott döntések mindegyike alapvető alkotmányjogi jelentőségű, a tulajdonjogot, mint alapjogot érintően a bíróságok által alkalmazandó anyagi jogi és eljárásjogi jogszabályok céljaival súlyosan ellentétes, és a saját gyakorlattal is ellentétben álló téves bírói megállapításokat, érvelést tartalmaz, a pártatlan bíróság mindenki által elvárt követelményét felperes tekintetében sértő, ténylegesen az eljárási iratokkal is jelentősen ellentétes döntés tekintetében felperesi álláspont szerint vizsgálendő a alapjogi normákba ütközés.

Az egymásnak is ellentmondó indokolások körében a bíróság alapvetően a perben alkalmazandó bizonyítás értékelési szabályokat is sértve, úgy alkalmaztak jogszabályt és a Kúria által kiadott Polgári Kollégiumi Állásfoglalást (lásd PK.281.), hogy azok alapvető céljával ellentétes módon értékelték a rendelkezésre álló bizonyítékokat és a célokkal ellentétes, a házastársi vagyontársaságot érintő fundamentális polgári jogi szabályok kiemelten fontos, a tulajdonjogi védelmet megvalósító

elvárásainak alapelveit sértve hoztak döntést arról, hogy az elsőfokú eljárásban beszerzett bizonyítékokat miként kell értékelni.

A Fővárosi Törvényszékítéletének a bizonyíték értékelése és az anyagi pervezetés körében közölt indokolása, jogi érvelése éppen a Pp. 237. § előírásainak az új eljárási szabályok közé való beemelése céljával súlyosan ellentétes módon, az anyagi pervezetés lényegében degradálva hozott döntést, amely így az Alaptörvény 28. cikkét alapvetően sértő, érintő.

A Kúria ítéletének (lásd az ítélet 29 bekezdését is) alkotmányjogi szempontból azzal a különös aggállal bír, hogy a bár azt helyesen állapítja meg, hogy nem minősül jogszabálynak a PK 281. számú polgári kollégiumi állásfoglalás, azonban annak alkalmazhatósága körében az alaptörvény 25. cikkének (3) bekezdése szerinti, a Kúria ítélezési gyakorlat egységességével kapcsolatos feladatait alapjaiban sértő megállapításokat tesz az állásfoglalás adott perben való alkalmazhatósága körében.

A lenti hivatkozások szerint azért is kívánok az Alaptörvény B) 1. cikkére hivatkozni, mivel alapvető jogbiztonsági kérdést vet fel az, ha a bíróságok, különösen a Kúria a saját maga által jogszabályi kötelezettsége körében kiadott állásfoglalást önkényesen mellőzi.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az eljárt bíróságok döntései Magyarország Alaptörvényének alábbi rendelkezéseit sértik, illetőleg alábbi rendelkezések tekintetében tartalmazznak alapjogi jelentőségű módon jogszabálysértő megállapításokat.

B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam

IV. cikk.

(2) Az állam jogi védelemben részesíti az otthon nyugalmát

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII. cikk

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

25. cikk

(3) A Kúria a (2) bekezdésben meghatározottak mellett biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során

elsősorban a jogszabály preambulát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Az elsőfokú bírósági ítélet alaptörvény ellenessége kapcsán jogi érvelésem:

A részítélet annak (30)-(36) pontjai kapcsán önellentmondó és véleményem szerint a perben már a keresetben is helyesen felhívott PK. 281. számú állásfoglalás alapelveivel ellentétes.

Mindenekelőtt az alábbiakban idézem a PK 281. számú állásfoglalásnak az ügy szempontjából legfontosabb részét, amelyet maga a bíróság is felhívott ítéletében és már a perben a bizonyítási teherre vonatkozó tájékoztatását is e szerint adta meg.

A vagyontárgy közös vagy különvagyoni jellegének megítélésénél - a fentiekén kívül - jelentősége lehet az ajándék értékének és az ajándékozónak a megajándékozotthoz fűződő kapcsolatának is. Abban az esetben ugyanis, ha a szülő vagy más rokon ad jelentősebb értékű ajándékot, ezt - az ítélkezési gyakorlat tapasztalatai szerint - általában saját gyermekének, illetve rokonának szánja. Ilyenkor is jelentősége van természetesen az ajándékozáskor elhangzott nyilatkozatnak, de a vagyoni jogi igények eldöntésénél a bíróságnak fokozott gonddal kell a nyilatkozat valódi tartalmát vizsgálnia. Sok esetben ugyanis a szülő, illetve rokon eredetileg nem csupán gyermekét (rokonát), hanem annak családalapítását kívánja támogatni - közvetve tehát a másik házastársat is - szándéka azonban nem irányul arra, hogy az együttélés végleges megghiúsulása esetén az ajándék értéke ne gyermekét (rokonát) illesse meg, hanem az a másik házastársat is gazdagítsa, és közös vagyonként megosztásra kerüljön. Ilyen esetekben az ajándékot, illetve a helyébe lépett értéket annak a házastársnak a különvagyonához tartozónak kell tekinteni, akinek a szülője, rokona azt adta. Ez a megoldás elejét veheti annak, hogy utóbb az ajándékozó a másik házastárssal szemben az ajándék visszakövetelése iránt külön per megindítására kényszerüljön.

Az ítélet (30) bekezdésében a bíróság úgy vélem, hogy alapvetően megfordította önkényesen a PK. 281. számú állásfoglalás logikáját, és habár az állásfoglalás sem azt rögzíti, hogy a szülők által adott nagyobb értékű ajándék mindig, vagy ahogy az ítélet szó szerint fogalmaz, minden esetben a saját gyermeke részére adott ajándék, a fent vastagon is kiemelt rész alapján általában, azaz általános gyakorlatként abból kell a bíróságnak kiindulnia, hogy az ajándék fő szabály szerint csak részemre került nyújtásra szüleim által. A bizonyítás valóban rajtam, mint felperesen van, szerintem e körben a bírósági tájékoztatás helytálló, és erre is építettem fel a bizonyítást és kértem szüleim meghallgatását.

Itt azonban a bíróság fordítva mérlegelte a rendelkezésre álló adatokat, bizonyítékokat, és jogszabálysértő módon nem a PK 281. számú állásfoglalás alapelveiből indult ki, hanem azt megfordítva abból, hogy azt tekinti kiinduló helyzetnek, hogy az ajándékot édesanyám és édesapám mindkettőnknek adta, és kifejezetten ennek ellenkezőjét kell bizonyítani.

Csak hogy az alapelv az, hogy abból kell kiindulnia a bíróságnak, hogy nagy valószínűséggel csak Nekem adták az ajándékot, és a bizonyítékok együttes mérlegelése esetén akkor juthat csak arra a meggyőződésre, hogy ez nem így van, a bizonyítékok kifejezetten azt mutatják, hogy szüleim volt férjemet is "gazdagítani" kívánták még a házasság esetleges megromlása esetére is.

A fentiekre azonban a periratok fényében a bíróság alappal nem juthatott. Már önmagában az a körülmény, amelyet a bíróság maga sem vitatott, hogy az ajándék nyújtására életközösség fennállása

előtt került sor, szinte kizárja annak lehetőségét, hogy az ajándékot a szülők úgy adták, hogy az majd mindkét félre legyen. Születi tanúvallomásából az tűnik ki nekem, hogy a bíróság alapvetően a fenti állásfoglalásbeli követelmények szemszögéből hallgatta meg őket, de nyilatkozataikból nem következő megállapításokkal élt.

Ha a szüleim vallomását nézem, akkor is azt látom, hogy a PK 281. számú állásfoglalás fenti szabályai alapján az ajándékot úgy adták, hogy a szándékuk nem irányult arra, hogy az együttélés meghiúsulása esetén az ajándék ne csak engem illessen. Az elsőfokú bíróság ki is tért e körben egyébként tévesen arra, hogy felmerülhet az ajándék visszakövetelésének lehetősége szüleim részéről volt férjem felé, de ahogy épp a PK 281. számú állásfoglalás fent jelzett előírása is utal erre, a bírói gyakorlat pont fordítva gondolkodik, mint az elsőfokú bíróság tette azt, éppen azt az irányt követi, hogy ha legalább az a feltétel fennáll, hogy a szülő ugyan a közös boldogulást támogatta, de a házasság megszűnésével már a másik felet tovább nem kívánja támogatni, akkor itt az ajándék visszakövetelés ne merüljön fel, hanem eleve a külön vagyona tartozónak tekinthessük az ajándékot.

Az elsőfokú bíróság egyszerűen a rendelkezésre álló bizonyítékokat értékelte alapvetően tévesen, és ami ennél fontosabb, a PK 281. számú állásfoglalást alkalmazta jogszabálysértő módon és annak alapelveivel ellentétesen. Éppen az az alapjogi sérelmemet is megvalósító legalapvetőbb hibája a teljes eljárásnak az elsőfokú eljárástól a felülvizsgálati eljárásig, hogy alapvetően a tulajdonközösséggel kapcsolatos alapvető és alapelvi szabályok, így a PK.281. állásfoglalás rendelkezéseivel ellentétesen, és iratellenesen értékelték a tényállást, és mellőztek alapvető szabályokat.

A másodfokú bíróság ítélet alaptörvény ellenességével kapcsolatos érveim:

A másodfokú bíróság a jogorvoslati jogomat az alábbiak miatt csorbítva jogorvoslati jogaimat is, megfelelőnek minősítette az elsőfokú bíróság anyagi pervezetését és nem találta a Pp. 237. §-ba ütközőnek az elsőfokú bíróság eljárást.

A másodfokú bíróság annak ellenére a 11052/Ü/546/2018/2. számú közjegyzői okiratra alapította részítélete indokolását, hogy e körben az elsőfokú eljárásban részletesen előadtam azon körülményeket, hogy a közokiratba foglalt egyezség mely feltételei nem teljesültek, és így mely okok miatt nem állapítható meg azzal összefüggésben a vagyonközösség mértékét megállapító joghatása.

Itt utalok arra, hogy a másodfokú bíróság még csak említést sem tett – a Kúriával egyezően – arról, hogy már a fellebbezésemben arra utaltam, hogy az elsőfokú bíróság másik eljáró tanácsa a közokirat kapcsán a jelen ügyben a másodfok által is tett téves megállapítással ellentétesen értékelték a közokirat hatását.

Az elsőfokú bíróság anyagi pervezetése kifejezetten mindazonáltal nem e körben, hanem a PK 281. körében került megadásra, de azzal összefüggésben sem azon tényállási elemeket érintő anyagi jogi kérdésekben, amelyekre végül ítéletét alapította.

Ehhez mérten a másodfokú bíróság nem adott számot arról, hogy a hiányosságok tételesen miért nem állnak fenn az anyagi pervezetés körében, egyszerűen csak – tévesen – tényként megállapította azt, hogy az anyagi pervezetés körében nem merült fel hiba, hiányosság.

A Kúria részítélete alaptörvény ellenességével kapcsolatos érveim:

A Kúria részítélete 29 pontjában az Alaptörvénybe ütközően (lásd 25. és 28. cikk) és pestiesen szólva azzal elintézve az ügyet próbálja felperesi felülvizsgálati kérelem érveit cáfolni, hogy a PK. 281. § jogszabályi minőségének hiányára utal annak ellenére, hogy azt ettől függetlenül

alkalmazandónak kéne tekintenie, másfelől a peres tényállással alapvetően ellentétesen és a PK 281. állásfoglalás alapjával és a periratokkal (lásd tanúvallomások) ellentétesen ítélte meg az irányadó tényállást.

Összefoglalóan és valamennyi támadott döntés kapcsán hivatkozni kívánok arra, hogy az egymástól eltérő indokolási szempontok a másodfokú és a felülvizsgálati határozatban attól is elzártak a pere eljárásokban, hogy egyáltalán az eljárásban ténylegesen minden bírói aggályt cáfolni tudjak, a bíróságok anyagi pervezetés körébe tartozó iránymutatásai szerint előterjesszek minden olyan indítványt és nyilatkozatot, amelyet az eljárás bíróságok az addigiakban már megtett nyilatkozataimhoz képest hiányolnak, vagy eltérően látnak.

A Pp. alapelvi, jogalkotói célja is az volt az anyagi pervezetés Pp. 237. §-ba való rögzítésével, hogy az addig köznyelvi értelemben prejudikációt, amelyet a bíróságok a régi Pp. eljárásaiban nagyon hektikusan alkalmaztak, immáron előírás szerűen alkalmazzák, és elkerülhetőek legyenek az úgynevezett meglepetés ítéletek.

A felkészült jogi képviselő sem tud arra nézve perirati vagy tárgyalási nyilatkozatot tenni, vagy okiratot csatolni, amely a másik fél védekezéséből nem következik, és a bíróság viszont nem jelzi, hogy a jogvita szempontjából jelentős körülménynek tekinti.

Még ha elfogadnánk is például a Kúria álláspontját a PK 281. állásfoglalás alkalmazhatósága körében, akkor is szükséges volna, hogy ezen álláspontját a bíróság előzetesen közölje a féllel, különösen akkor, ha az addigi teljes perittel ennek az állásfoglalásnak az elvi rendelkezéseire alapul.

Az Alaptörvény 25. cikke és 28. cikke olyan garanciális kötelek a bíróságok részére, amelyek sérülése esetén a peres fél jogérvényesítési joga és a jogbiztonság követelménye alapvetően sérül!

Fent hivatkoztam a meglepetés ítélet fogalmáéra, amelyet itt is hangsúlyozok, hiszen azzal, hogy az egyes bíróságok teljesen „random” érvelésekkel, a perben addig lefolyt bizonyításból sok esetben egyáltalán nem következő megállapításokat tesznek, az már nem egyszerűen a bizonyítékok szabad mérlegelése, hanem kifejezetten alapjog sérelemmel járó bírói önkény!

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, hogy az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírói ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

A jogerős részítélet végrehajtásának felfüggesztését felperes nem indítványozta!

b) Ügyvédi vagy kamarai jogtanácsosi meghatalmazás eredeti példánya, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

Jelen kérelemhez csatolom jogi képviselőm meghatalmazását.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

Személyes adataim nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok, erre vonatkozó, általam aláírt nyilatkozatot mellékelem.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

Csatolom továbbá az alábbi iratokat:

1. *Elsőfokú ítélet*
2. *Másodfokú ítélet*
3. *Kúria ítélete*
4. *keresetlevél*
5. *fellebbezés*
6. *felülvizsgálati kérelem*
7. *tanú meghallgatások jegyzőkönyve*

Budapest, 2022. december 1.

Tisztelettel:

Kuti Szilvia
felperes/kérelmező panaszos

